

Peregrynacja Obrazu Matki Bożej z Jasnogórskiego Sanktuarium

Do archidiecezji lubelskiej Matka Boża zawitała 18 września 2004 roku, wędrówka potrwa do 15 października 2005 roku. W tym czasie Kopia Obrazu nawiedzi niemalże 300 kościołów i kaplic. Do Lubartowa Obraz Matki Bożej przybyła 1 czerwca zatrzymując się kolejno we wszystkich kościołach oraz Domu Opieki Społecznej we wtorek 6 czerwca jasnogórska ikona zawita do Sernik. Cała tras wizyty Obrazu był odświętnie przystrojona. Na polecenie burmistrza Zwolińskiego na słupach w centrum miasta zawieszono zostały donice z kwiatami, zawisły również flagi państwowe, miejskie i kościelne.

Witając Obraz burmistrz mówił:

Witam Ciebie Mario z Nazaretu, witam Bogurodzico Dziewico, Najjaśniejsza Pani Jasnogórska, Królowo Polski witam Ciebie, Matko Boska Nieustającej Pomocy witam tak oczekiwaną w peregrynacji do Twojej parafii do Twojego Miasta Lubartowa. My jego mieszkańcy pragniemy abyś została z nami na zawsze i wiemy, że choć jutro odejdziesz dalej to zostaniesz tym dłużej im mocniej my otworzymy serca i umysły na Twoje Człowieczeństwo i Twoją Świętość. Jesteś tak nam potrzebna w codzienności naszych, w troskach i problemach, których mamy tak wiele. Będziemy Ciebie prosili o wstawiennictwo u Syna Twego dla naszych najskrytszych, ważnych i jednocześnie prostych, ludzkich spraw. Prosimy Ciebie wysłuchaj nas. Będziemy składali Ci śluby. Prosimy wysłuchaj je i wspomóż w ich dotrzymaniu. Pomóż nam w rozumieniu i rozwiązywaniu naszych publicznych problemów, w rozwoju naszych aspiracji i możliwości. Chcemy rozwijać się w pokoju, chcemy rozwoju dla wspólnego dobra. Wspomóż nas zatem w naszych wspólnotowych działaniach. Obiecując Ci wierną służbę, zupełne oddanie oraz cześć dla Twych świętyń i ołtarzy prosimy Ciebie, wspomóż nas. Pani i Królowo nasza, pod Twoją obronę uciekamy się. Otocz rodziny nasze macierzyńską opieką i strzeż ich świętości. Natchnij duchem pobożności nasze miasto, ochraniaj nas od grzechów i nieszczęść, a pasterzy naszych umacniaj i uświęcaj Swymi łaskami. Złącz społeczność naszą w zgodzie i bratniej miłości. Daj naszej lubartowskiej ziemi, spokojny i chwalebny byt w prawdzie, sprawiedliwości i wolności. Bądź nam Królową Panią, Natchnieniem i Patronką. Witamy Ciebie i prosimy, zostań z nami!!

Idea wędrówki kopii Obrazu Jasnogórskiego narodziła się w okresie niezwykle trudnym dla Kościoła i narodu polskiego. W latach 1953-1956 przebywający w więzieniu Prymas polski kard. Stefan Wyszyński opracował plan duchowego przygotowania narodu do jubileuszu Tysiąclecia Chrztu Polski. Istotną częścią tych przygotowań stała się peregrynacja kopii Obrazu Matki Bożej z Jasnej Góry rozumiana jako ingres Maryi w życie codzienne społeczeństwa.

Kiedy w przemyśleniach ks. Prymasa pojawiła się idea w wędrówki Jasnogórskiego Wizerunku? Śp. o. Teofil Krauze, paulin, który w pięćdziesiątych latach był kustoszem Jasnogórskiego Sanktuarium opowiadał, że gdy w 1956 roku Cudowny Obraz był niesiony w procesji po Wałach,

ludzie wołali: "Matko, przyjdź do nas". O. Teofil razem z ówczesnym generałem paulinów o. Alojzym Wrzalikiem zrozumieli to jako inicjatywę peregrynacji kopii Obrazu po parafiach Polski, czym podzielili się z ks. Prymasem.

Pisząc w Komańczy (w czwartym i ostatnim miejscu swego internowania) tekst Jasnogórskich Ślubów Narodu i program Wielkiej Nowenny ks. Prymas poszukiwał równocześnie symbolu bliskiego wszystkim Polakom, łączącego istotne cechy polskiej religijności z tradycjami narodowymi, symbolu, który by mobilizował całe społeczeństwo do odnowy moralnej. Zamyśl wędrowni kopii Jasnogórskiej Ikony ks. Prymas przedstawił już po pamiętnym Październiku 1956 roku i zwolnieniu z ośrodka internowania.

Trudno mówić o oryginalności samej idei pielgrzymowania obrazu, gdyż znane były już wówczas wędrowni świętych obrazów i figur, jak chociażby peregrynacja kopii figury Matki Bożej z Boulogne we Francji, znana pod nazwą La Grand Retour (Wielki Powrót) czy też peregrynacja kopii figury Matki Bożej Fatimskiej po kontynentach świata. A jednak inicjatywa ks. Prymasa była dla wszystkich ogromnym zaskoczeniem i przyjęta została początkowo z pewnym dystansem. Ostateczna decyzja w sprawie Nawiedzenia wszystkich polskich parafii i diecezji przez kopię Cudownego Obrazu Jasnogórskiego zapadła dopiero 11 kwietnia 1957 roku na 45. Konferencji Plenarnej Episkopatu Polski.

Nieco wcześniej, w lutym 1957 roku, paulini z Jasnej Góry podjęli się przygotowania kopii Cudownego Obrazu. Pracę tę powierzono dziekanowi Wydziału Sztuk Plastycznych Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu, prof. Leonardowi Torwirtowi. Ponieważ nie chodziło o wykonanie zwykłej tylko kopii, wysiłek toruńskiego malarza wpierały modlitwy zakonów kontemplacyjnych, a w Kaplicy Cudownego Obrazu codziennie odprawiana była w tej intencji Msza święta. Obraz namalowany został - podobnie jak oryginał - temperą na desce lipowej i pokryty następnie szesnastoma warstwami laserunków olejnych.

W maju 1957 roku Prymas Polski zawiózł kopię Cudownego Obrazu do Rzymu. Ówczesny papież Pius XII zaaprobował pomysł peregrynacji i w dniu 14 maja poświęcił obraz. 26 sierpnia w święto Matki Bożej Częstochowskiej odbyła się na Jasnej Górze uroczystość rozpoczęcia milenijnego Nawiedzenia. Obecny był cały Episkopat Polski, delegacje księży ze wszystkich diecezji oraz wielka rzesza pielgrzymów. Cudowny Obraz przeniesiono do bazyliki i tutaj nastąpił symboliczny obrzęd "pocałunku" - zetknięcia Cudownego Obrazu z kopią. Teraz Obraz Nawiedzenia został wyniesiony procesjonalnie na szczyt jasnogórskiego klasztoru. Kolejno nieśli go księża, przedstawiciele wszystkich diecezji, a na ostatnim odcinku Prymas Polski wraz z biskupami.

Kopia Cudownego Obrazu rozpoczęła swą pielgrzymkę po Polsce 29 sierpnia 1957 roku od archikatedry warszawskiej. Do milenijnego roku 1966 Obraz nawiedził wszystkie parafie diecezji północnych (warszawskiej, siedleckiej, administracji apostolskiej z siedzibą w Białymstoku, diecezji łomżyńskiej, warmińskiej, gdańskiej, chełmińskiej) i trzech administracji apostolskich na Ziemiach Zachodnich (w Gorzowie, Wrocławiu i Opolu).

W 1966 roku decyzją Episkopatu przerwano na pewien czas Peregrynację, aby Obraz mógł być obecny na uroczystościach milenijnych we wszystkich stolicach biskupich Polski i miejscach o historycznym znaczeniu dla Kościoła i narodu. Zamierzenie to jednak nie do końca zostało zrealizowane. Utrudnienia ze strony władz komunistycznych sprawiły, że Obraz nawiedził jedynie dziewięć miast na historycznym szlaku Tysiąclecia (Gniezno, Poznań, Częstochowę, Kraków, Piekary Śląskie, Gdańsk, Lublin, Frombork i Warszawę). W kościelnych uroczystościach religijnych dopatrywano się rzekomych akcji politycznych. Atakowano ks. Prymasa i biskupów. Tej kampanii towarzyszyły działania mające na celu uniemożliwienie dalszej wędrówki Obrazu.

I tak w Poznaniu zakazano procesji z Obrazem z fary do miejscowej archikatedry. Wobec tego poznaniacy unieśli na swych ramionach zdążający do archikatedry samochód-kaplicę, potem wyjęli Obraz i wprowadzili do świątyni.

W Krakowie tłumy wiernych przez wiele godzin oczekiwały w deszczu na przybycie Obrazu. Tymczasem zmieniono trasę przejazdu i Obraz dotarł na Wawel inną drogą.

Przed uroczystościami w Piekarach Śląskich Obraz miał być przewieziony z Jasnej Góry do Katowic, jednak w Bytomiu zatrzymano samochód-kaplicę i skierowano do Piekar.

W Lublinie młodzież akademicka spontanicznie zorganizowała procesję z Obrazem z katedry do Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Po uroczystościach "bezpieka" zatrzymała wracający na Jasną Górę samochód-kaplicę.

Na uroczystości milenijne w Olsztynie Obraz nie dojechał. Skierowano go od razu do Fromborka.

Wreszcie 20 czerwca 1966 roku na trasie z Fromborka do Warszawy (w Liksajnach) Obraz odebrano ks. Prymasowi i przewieziono inną drogą do archikatedry warszawskiej. Tymczasowo Obraz został umieszczony w oknie katedralnej kaplicy, frontem do ulicy. Pod oknem gromadzili się wierni. Składano kwiaty i zanoszono modły do Królowej Polski.

22 czerwca rozpoczęły się uroczystości milenijne. Obraz przeniesiono procesjonalnie do głównego ołtarza archikatedry warszawskiej. Pozostał tam przez prawie trzy miesiące. Kolejne uroczystości milenijne odbywały się już bez Obrazu.

Episkopat Polski zdecydował, by z początkiem września 1966 roku kontynuowana była Peregrynacja Wizerunku Matki Bożej po parafiach. Według ustalonego wcześniej planu Obraz miała przyjąć diecezja katowicka a uroczystość powitania Matki Bożej Jasnogórskiej wyznaczono w katowickiej katedrze Chrystusa Króla na dzień 4 września. Tymczasem 2 września w okolicach Będzina esbecy zatrzymali sufragana katowickiego Józefa Kurpasa wiozącego Obraz z Warszawy i zmusili do zawrócenia na Jasną Górę. W ten sposób po raz drugi nie dopuszczono Obrazu Nawiedzenia do Katowic.

Ojcowie paulini umieścili Obraz w bazylice jasnogórskiej, w kaplicy św. Pawła Pierwszego

Pustelnika. Przebywał tam przez kilka lat, w tym trzy lata pod "szczególną opieką" wiadomych służb.

Pomimo uwięzienia Obrazu - 4 września 1966 roku rozpoczęła się zgodnie z programem Peregrynacja w diecezji katowickiej. Znakiem obecności Maryi były puste ramy ozdobione kwiatami, płonąca świeca i księga Ewangelii. Symbol pustych ram towarzyszył również Nawiedzeniu Matki Bożej w trzech diecezjach południowej Polski (krakowskiej, tarnowskiej i przemyskiej) oraz dwóch na ziemiach wschodnich (administracji apostolskiej z siedzibą w Lubaczowie i diecezji lubelskiej).

Obraz powrócił na szlak swego pielgrzymowania 18 czerwca 1972 roku. W tym dniu w Radomiu odbyły się uroczystości rozpoczynające Peregrynację w diecezji sandomierskiej. Uwolnienie Obrazu było zasługą radomskich księży. Na kilka dni przed uroczystościami w Radomiu wywieźli oni potajemnie Obraz Nawiedzenia z Jasnej Góry.

Od tego czasu peregrynacja kontynuowana była już bez przeszkód w diecezjach: kieleckiej, administracji apostolskiej z siedzibą w Drohiczynie, diecezji łódzkiej, wrocławskiej, płockiej oraz archidiecezji gnieźnieńskiej. Ostatnim etapem wędrówki Obrazu była diecezja częstochowska. 12 października 1980 roku na Jasnej Górze odbyło się uroczyste nabożeństwo dziękczynne za łaski Nawiedzenia.

W ciągu ponad 23 lat pielgrzymowania Maryja odwiedziła przeszło 8 tysięcy kościołów i kaplic, 7150 parafii. wszędzie przygotowywano Jej przyjęcie godne Królowej Polski. Trasy przejazdu Obrazu były specjalnie przystrajane, budowano powitalne bramy, przyozdabiano domy. Bogatej zewnętrznej oprawie towarzyszyło wewnętrzne skupienie i modlitwa.

Trudno jednak mówić o tym, co najważniejsze. Nie sposób zliczyć łask wyproszonych przed wędrującym Obrazem. Ojciec Święty Jan Paweł II tak pisał o duchowych owocach Nawiedzenia w liście skierowanym na ręce biskupa częstochowskiego Stefana Bareły: "Cieszy nas ten Boży plon długoletniej Peregrynacji Matki Bożej w naszych diecezjach i parafiach. Plon obfity w trwałe owoce, bo zrodzone z głębokiej przemiany wnętrza, pod działaniem łaski; w woli ochrony i rozwoju dobra, które staje się błogosławieństwem i siłą życia dla każdego, kto dobro to uznaje za wartość nadrzędną..."

Kilka dni po zakończeniu milenijnej peregrynacji Obraz wyruszył w dalszą wędrówkę, ponownie odwiedził parafie stolicy. Wydarzenie to, tak ważne dla archidiecezji warszawskiej, nazwano Misyjnym Nawiedzeniem Stolicy, ponieważ związane było z organizowanymi w parafiach misjami.

Wspaniałym darem Królowej Polski, ofiarowanym całemu narodowi polskiemu w jubileuszowym roku 600-lecia Jasnej Góry, była Jej wędrówka do wszystkich kościołów katedralnych na terenie kraju. Po raz drugi Maryja w kopii cudownego Obrazu Jasnogórskiego wyruszyła na spotkanie ze swoim ludem. Mogło się wydawać, że czas był ku temu niesposobny, gdyż Nawiedzenie rozpoczęło się w parę miesięcy po ogłoszeniu stanu wojennego. Czas rzeczywiście był niesprzyjający, dlatego

tak bardzo potrzebowaliśmy Jej obecności, Jej wiary i nadziei.

Jako przygotowanie do Jubileuszowego Roku 2000 od narodzenia Chrystusa trwa w Polsce od 5 maja 1985 roku Drugie Nawiedzenie Kopii Obrazu Jasnogórskiego.

Wszędzie tam, gdzie dotarł Obraz Nawiedzenia, gromadziły się tłumy ludzi. Wszędzie podobnie: kolejki przed konfesjonałami, masowe przystępowanie do Komunii św., pary żyjące tylko w związku cywilnym biorące ślub kościelny, pojednania zwaśnionych rodzin, deklaracje trzeźwościowe, rzucanie przed obraz książeczek partyjnych... Dalszy owocem peregrynacji było tzw. "małe nawiedzenie" w parafiach kopii Obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej wędrującej od domu do domu, od rodziny do rodziny.

Ksiądz Prymas zawsze uczestniczył w przekazywaniu obrazu z jednej diecezji do drugiej. Podsumowując pierwsze 9 lat nawiedzenia powiedział, że obraz "dokonał wielkiego dzieła przemiany serc, olbrzymich nawróceń i ożywienia życia religijnego. Stał się ważnym i doniosłym czynnikiem przygotowania Polski na milenijne Te Deum Narodu oraz prawdziwym znakiem jedności Polski Tysiąclecia, Polski katolickiej ze Stolicą Piotrową".

Źródło: <http://www.jasnagora.pl>

Źródło:

<http://lubartow.pl/2005/06/06/peregrynacja-obrazu-matki-bozej-z-jasnogorskiego-sanktuarium/>